

Arrest

nr. 71 090 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 mei 2011 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 1 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 1 september 2011. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“(…)(R.R.: (…))
nationaliteit: Marokko
geboren op (…)
adres: (…)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 20.05.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 26.05.2011, dus na de invoegingstreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals Ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het Belgisch grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van *“artikel 3 en 8 EVRM in samenhang gelezen met de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsverplichting als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”* en van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Verzoekster betoogt als volgt:

“IN RECHTE

Eerste en enig middel : de schending van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 15 december 1980. artikel 3 en 8 EVRM in samenhang gelezen met de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsverplichting als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 Wet Motivering bestuurshandelingen De bestreden beslissing verklaart de aanvraag onontvankelijk omdat het standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag niet werd voorgelegd. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd: “..”De beslissing/motivering is onwettig. zoals hierna wordt uiteengezet. Artikel 9ter Vw. bepaalt: “ ..”; Bij Koninklijk besluit van 24 januari 2011, werd een standaard medisch getuigschrift in bijlage gevoegd om te gebruiken ter staving van de medische aanvraag waarbij een aantal zeer specifieke vragen worden gesteld. Het is niet voor redelijke betwisting vatbaar dat de invoering van het gebruik van een standaard medisch getuigschrift uitsluitend tot doel had antwoord te krijgen op een aantal relevante medische vragen. Tevens kan aangenomen worden dat de volgorde en wijze van formulering, de verwerking van deze aanvragen door

de bevoegde diensten, vlotter maakt. Er kan uit de wettelijke bepalingen, noch uit de ratio legis, afgeleid worden dat het de bedoeling was van de wetgever om een welbepaald formulier te gebruiken. Dit zou inhouden dat de dienst vreemdelingenzaken zaken 'originele' standaard formulieren dient te verspreiden (al dan niet gewaarmerkt), die dan door de aanvrager moeten ingevuld en ingediend worden.. Dergelijke formulieren worden echter niet verspreid, Integendeel. de aanvrager wordt geacht zelf via internet een dergelijk formulier af te printen. Er bestaat dus helemaal geen vereiste om een bepaald standaardformulier te gebruiken maar enkel een formulier te gebruiken dat opgesteld is overeenkomstig het standaardmodel. Dit bevestigt op zich reeds dat de verplichting vervat in artikel 9ter Vw. niet gericht is op het gebruik van een welbepaald formulier, doch een inhoudelijke verplichting uitmaakt, zoals door Uw Raad uitdrukkelijk bevestigd (zie RvV nr. 61.726, 18 mei 2011). Er anders over oordelen zou betekenen dat ook de aanvraag ingediend op gekleurd papier, in een ander lettertype of andere letergrote, al dan niet recto verso, allemaal afwijkingen zijn van een typeformulier die met een onontvankelijkheid worden betreft. De wetgever heeft een dergelijke formele rigoreusiteit nooit betracht, wel dat het formulier inhoudelijk niet afwijkt van het model. Aangezien de voorgelegde formulieren weldegelijk beantwoorden aan de inhoudelijke vereisten, dient vastgesteld te worden dat door verzoekster wél gebruik werd gemaakt van een standaard medisch getuigschrift zoals vereist bij artikel 9ter Vw. Het medisch getuigschrift dat werd voorgelegd beantwoordt trouwens aan het model dat door de Dienst Vreemdelingenzaken zelf werd verspreid (tot 29 januari), en wijkt enkel af van het huidige model doordat de hoofding (kadertje bovenaan) anders geformuleerd is (maar inhoudelijk gelijk). De rest van het formulier, zijnde de vragen die de geneesheer dient te beantwoorden, zijn zondermeer identiek. De bestreden beslissing legt op geen enkele wijze uit waarom het voorgelegde medisch getuigschrift niet zou voldoen om de aanvraag tot medische verblijfsmachtiging te beantwoorden. Nergens wordt op overtuigende manier uitgelegd dat de geringste formele afwijking van het modelformulier moet gesanctioneerd worden met een onontvankelijkheid. Nergens wordt een afweging gemaakt tussen de belangen van het individu (om bescherming te bekomen) en de belangen van de maatschappij (dat geen enkele formele afwijking kan geduld worden). Laat staan dat deze conclusie redelijk verantwoord is. Ook Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat de vereiste van een standaard medisch getuigschrift niet al te strict kan/mag geïnterpreteerd worden. Het betreft geen formele, maar een inhoudelijke voorwaarde (RvV nr. 61.726 van 18 mei 2011): "..Deze rechtspraak is mutadis mutandis ook in huidige zaak toe te passen. Huidig middel is ernstig en gegrond."

2.2. In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"III. MET BETREKKING TOT DE MIDDELEN Het enige middel: "Schending van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980, van de artikelen 3 en 8 EVRM in samenhang gelezen met de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 van de wet Motivering Bestuurshandelingen. Verzoekster werpt op dat het door haar overgemaakte medische attest van 20 mei 2011 beantwoordt aan alle inhoudelijke en formele vereisten voorzien in artikel 9 ter § 1 van de wet van 15 december 1980. De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster op 26 mei 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Deze aanvraag diende bijgevolg onderzocht te worden in het licht van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen [..] en het KB van 24 januari 2011 [..]. Artikel 9ter §1 stelt: [..]. Het in paragraaf 1 bedoelde standaard medisch getuigschrift werd als bijlage gevoegd bij het KB van 24 januari 2011 (stuk 1): [..]. Verzoekster voegde bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 een medische attest voor dat niet overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011. Artikel 9ter §3, 3° is dienaangaande zeer duidelijk: [..]. Deze bepaling laat geen appreciatieruimte over aan verwerende partij, die zich in casu terecht beperkt heeft tot de loutere vaststelling dat verzoekster weliswaar een medisch getuigschrift overmaakte dat gedateerd is van 20 mei 2011, doch dat dit medisch getuigschrift niet opgesteld is conform het vereiste model, zodat de aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard, overeenkomstig voornoemde bepaling. Dit determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekster niet aantoonde op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht [..]. Verzoekster brengt geen ernstig middel aan ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing. In de mate dat verzoekster een schending aanhaalt van dat artikel 3 en 8 EVRM, doet zij geen poging om deze voorgehouden schending in concreto uiteen te zetten. In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn

aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. Het enige middel is niet ernstig.”

2.3. De in het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van verzoekster onontvankelijk is, daar het standaard medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Verzoekster stelt in essentie dat het door haar ingediende medisch attest inhoudelijk overeenstemt met het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden. Het medisch getuigschrift dat werd voorgelegd beantwoordt aan het model en wijkt enkel af van het huidige model doordat de hoofding anders geformuleerd is.

2.5. In haar nota met opmerkingen betwist verwerende partij geenszins dat enkel de hoofding van het ingediende medisch attest verschilt.

2.6. Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid;

(...).”

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

2.7. De Raad stelt hieruit vast dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

2.8. De hoofding van het door verzoekster ingediende medisch getuigschrift van 20 mei 2011 bevat de volgende vermelding:

"MEDISCHE ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken) "

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken."

2.9. Artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag per aangetekend schrijven moet worden ingediend bij de minster c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde en het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België met bevatten. De aanvraag om medische redenen van 26 mei 2011 is per aangetekend schrijven verstuurd naar de *"Dienst Medische Regularisaties"*. De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien stelt de Raad vast dat, met uitzondering van de hoofding van het ingediende medisch attest, de inhoud volledig gelijk is aan deze van het standaard medisch attest. Het ingediende attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medisch attest beantwoorden volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te meer nu in de memorie van toelichting het volgende wordt verduidelijkt met betrekking tot het medisch attest:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

2.10. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aldus stelt dat het voorgelegde medisch getuigschrift, met uitzondering van de hoofding, beantwoordt aan het vereiste model en dat de bestreden beslissing aldus onredelijk is, kan zij worden gevolgd door de Raad.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 augustus 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER